ιντριγκάρω

ιντριγκάρω, ρ. [<ίντριγκα + κατάλ. -άρω]. **1.** δολοπλοκώ, μηχανορραφώ, ραδιουργώ: «πάψε να ιντριγκάρεις σε βάρος μου, γιατί θα γίνουμε από δυο χωριά χωριάτες». **2.** προκαλώ, ερεθίζω κάποιον: «μην τον ιντριγκάρεις τον άνθρωπο, γιατί δε θα φταίει, αν ύστερα σε πλακώσει στο ξύλο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας